

šeny. Spisovatel dovozuje, že oddlužení bank nemůže nastati znehodnocením měny. Kniha svědčí o spisovatelově hluboké znalosti materie a jméno jeho samo již ji doporučuje.

Dr. Jindřich.

DR. GEORG HUSSERL: *Die oberstgerichtliche Judikatur zum bürgerlichen Recht. Stiepels Gesetzssammlung des tschechoslowakischen Staates. Folge 70. Reichenberg 1934. Stran 987.* — V roce 1931 vydal prof. Robert Mayr text občanského zákona a opatřil jej velmi pečlivou citací zákonů k občanskému právu se vztahujících. V Mayrově vydání nebyla však vůbec uvedena judikatura. Nynější Husserlova práce je myšlena jako doplněk Mayrova vydání obč. zák. Starorakouská judikatura je — jak v předmluvě zjišťuje autor — čerpána z vydání Bloch-Coulon-Michael-Hellerova. Judikatura čs. nejvyššího soudu je vzata převážně z úřední sbírky nejvyššího soudu a jest sledována až do počátku listopadu 1933. Rozhodnutími soudními jsou opatřena nejen ustanovení občanského zákoníka, nýbrž též příslušná ustanovení celé řady zákonů zvláštních (řádu o zbavení svéprávnosti, manželské novely, zákona č. 4/1931, železničního zákona vyvlastňovacího, železničního zákona ručebního, zákona automobilového atd. atd.). U všech důležitějších paragrafů je judikatura zpracována podle věcných hesel. — Zdá se však, že mnohdy obsah jednotlivých rozhodnutí je udáván příliš heslovitě. Určitou nevýhodu jest podle mého mínění spatřovati též v tom, že Husserlova práce právě proto, že navazuje na Mayrovo vydání, neuvádí vůbec text jednotlivých paragrafů, takže při použití bude vždy nutno současně pracovati a míti proto vždy po ruce knihy dvě, Mayrovu a Husserlovu. Přesto však dílo bude pro praksi pomůckou jistě velmi dobrou a hodně používanou.

Doc. Dr. Vlad. Kubeš.

UNIV. PROF. DR. JAROMÍR SEDLÁČEK: *Rodinné právo.* Knihovna čs. akad. spolku »Právnick« v Brně. Nákladem tohoto spolku. V Brně 1934. Stran 221. — Nová práce prof. Sedláčka je opět charakterisována všemi známými znaky: bezvadné zvládnutí předmětu — literatury i judikatury, opřené o dokonalou znalost noetickou, metodologickou a vůbec povšechně filosofickou, dává vyrůstí dílu po všech stránkách vzornému. Jasně lišení hlediska volitivního či politického od hlediska kognitivního a imanentně právního je zřejmé již v úvodní kapitole, najmě ve výkladech o rodině. Toto přesné lišení umožňuje Sedláčkovi též řadu nových poznatků a snadné vyřešení nejednoho problému, o němž názory v literatuře i judikatuře se diametrálně rozcházejí.

Práce se skládá z partie *úvodní*, v níž je přihlédnuto k obecným pojmům práva rodinného (pojmy rodina, příbuzenství, švagrovství, výživné) a kde je podán kritický přehled o literatuře rodinného práva, a ze *třech částí*.

V části *prvé* pojednává S. o tom, jak se manželství uzavírá, o účincích a neplatnosti manželství, o rozvodu a zrušení svazku manželského a poté o manželském právu majetkovém a o majetkových poměrech mezi manželi po zrušení manželského společenství.

Část *druhá* je věnována poměru rodičů a dětí manželských i nemanželských, osvojení a pěstounství.

Třetí část pojednává o poručenství a opatrovnictví. Připojen je rejstřík právních předpisů a zevrubný obsah.

Kniha — jak se samo sebou rozumí — zdaleka není pouhou učebnicí. Značná pozornost jest věnována soudní praxi. Judikatura jest vždy zevrubně uvedena a zpracována u každé otázky. Rovněž každá kapitola jest zpravidla ke konci opatřena příslušnou literaturou. Novum přináší kniha též po stránce úpravy. V čele jednotlivých paragrafů jest tučným písmem uvedeno vždy to nejdůležitější z vývodů dotyčné partie, takže studujícím je takto usnadněno rozlišení podstatného od podrobností. Obavě, že by snad tento způsob úpravy měl v zápětí, že by se studovalo jen to, co jest proloženo, lze čeliti nejlépe při samých zkouškách vhodným přihlédnutím k ostatním neproloženým vývodům. Konečně i této knize je vlastní to, co